

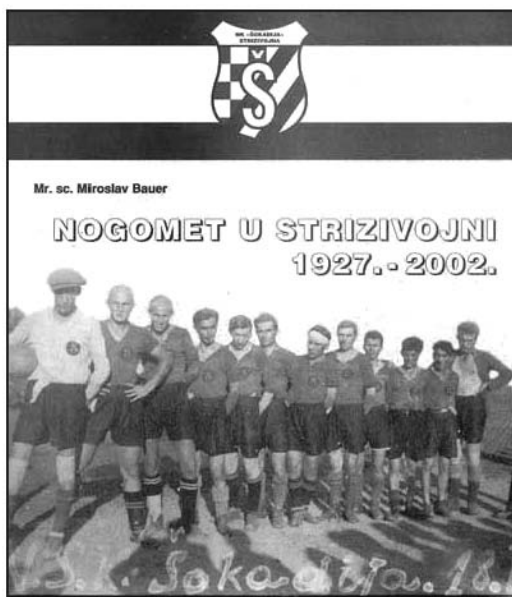
Miroslav Bauer: Nogomet u Strizivojnoj 1927.-2002.

NK Šokadija i Matica hrvatska Đakovo, Strizivojna, 2002.

Postoji puno načina da jedno mjesto, ma bilo ono i malo, privuče pozornost kulturne zajednice u okruženju u kojem se nalazi. Način na koji to zadnjih nekoliko godina upražnjava Strizivojna čini mi se više no primjerenim. Naime, tijekom zadnjih nekoliko godina objavljene su vrijedne publikacije – kvalitetnije i brojnije od svega što je o Strizivojnoj napisano od njenog postanka – u kojima se kompetentno sudi o različitim aspektima društvenog života sela. Jedna od tih publikacija je i monografija Miroslava Bauera *Nogomet u Strizivojnoj 1927.-2002.*

Knjiga je objavljena kao prilog proslavi 75 godina djelovanja NK Šokadije, i to, kako je u Proslavu istaknuo njezin autor, s ciljem "da se sagleda šira djelatnost NK Šokadije i njezin doprinos u životu i razvitku Strizivojne. U predstavljanju cjelokupne klupske djelatnosti – istaknuo je dalje Bauer – nastojao sam izbjeći zamke običnog statističkog izvještavanja i na osnovi relevantnih podataka popularnim stilom dati čitljivo štivo čitatelju da pokuša oživjeti vrijeme, ljude i zbivanja u tom vremenskom okviru."

U svakom pogledu - a naročito ako se uzmu u obzir poteškoće oko prikupljanja povijesne građe u uglavnom insuficijentnim pismohranima matičnog kluba i nogometnim savezima kojima je klub pripadao tijekom svoga djelovanja - autor je u svojoj nakani u potpunosti uspio. Ova knjiga, zapravo, paradigma je kako treba pisati slične publikacije. I to ponajprije stoga što je autor uspio pronaći optimalni balans između suhoparnih statističkih izvješća i godišnjih natjecateljskih rezultata, s jedne strane, i tema sa neskrivenim personalističkim nabojem, tema za koje se moglo pretpostaviti da će interesirati

najširu javnost. Ta javnost, uvijek kritički, pa i kritizerski raspoložena kada netko o njoj sudi, zapravo je cijelo selo. Naime, gotovo da i nema kuće u kojoj u prošlih 75 godina netko nije, na ovaj ili onaj način, bio angažiran oko kluba. Fotografije tih ljudi, popis svih igrača, čelnih ljudi kluba, tajnika i trenera možemo iščitati i kao neku vrstu zahvalnice svima onima koji su dio sebe ogradili u klub.

Za razliku od toga, uvjetno rečeno drugog dijela knjige, u prvom, po mom sudu stručno zahtjevnijem, Bauer manirom povjesničara oslikava lokalnu sredinu i događaje koji su prethodili osnivanju kluba, sam čin osnivanja i način takmičenja do početka Drugog svjetskog rata. Nakon njegova završetka, u bitno drugačijem političkom okruženju, klub djeluje prvo u okviru fiskulturnog društva, a nakon izdvajanja članstva iz Vrpolja, od 1952. godine, ponovno kao samostalan. U prvenstvenim natjecanjima tijekom 50-ih i 60-ih godina posebna pozornost posvećena je osvajanju prvog mjesta u posaveznoj ligi 1965. godine i kvalifikacijama za ulazak u viši rang takmičenja. Bio je to, sve do danas, najveći uspjeh kluba, te mu je stoga – s pravom – i posvećen najveći prostor. Potom slijedi prikaz djelovanja kluba po dekadama, do 1985. godine, period od 1986. do 1991., da bi se na kraju dao osvrt na natjecateljske i druge uspjehe kluba od vremena uspostave samostalne Hrvatske sve do danas.

Knjiga *Nogomet u Strizivojnoj 1927.-2002.* cjelovit je prikaz osnivanja, uspona i padova kluba koji je u prošlim vremenima bio identifikacijska kartica sela, izraz privrženosti sredini - ali i mjesto osobne promocije onih koji su branili njegove boje. Riječ je o stilski ujednačenoj, vizualno dojmljivoj i nadasve "pismenoj knjizi" koju preporučam svima onima kojih se ova problematika tiče, ali i ostalima, koji slične knjige tek kane tiskati. Prvima kao dokaz smislenosti svoga postojanja, a drugima kao uzor kako o sličnim temama treba pisati.

Borislav Bijelić